

продия на правосъдие; смъртни прѣсжди безъ никакъвъ празборъ; бѣсилки издигнати не на едно и двѣ мѣста, па още и по желѣзнопътнитѣ станции, съ покачване на тия бѣсилки всѣки день по нѣколко души злощастници; тѣлпи — тѣлпи народъ селяни, граждани, учители, свещеници, вързани на вериги и карани пѣшкомъ като добитъкъ съ камшици и бичъ по каменисти, блатисти или трънливи пѣтища и пѣтеки отъ село на село, отъ градъ на градъ, отъ затворъ на затворъ, всички гладни, жѣдни, голи, боси, изнурени, изтощени, разкървавени; прости и невинни пѣтници или работници по полята, внезапно похваляни на земята съ турски крушумъ, пуснатъ срѣщу

извѣстieto за освобождението на *Влъкъ*, е неопикуема. Всички отъ сърдце благодарятъ за трудътъ Ви, който сте положили за да издѣйствувате за освобождението му, както и на правителството, което е празбрало невинността Ви. Днесъ всички казватъ, че *Влъкъ* ще държи първо мѣсто въ българската публицистика и ще брани интереситѣ на народа ни, както е правилъ това до сега“.

За в. *Влъкъ*, тъкмо една седмица прѣди спирането му, ето що пишеше отъ Берковица между друго — и измежду много други отъ другадъ — тамошниятъ по онова врѣме учитель г. Юрданъ С. Наумовъ, сега книжаръ—печатаръ въ София:

„... Отъ като се породиха немирствата въ западния край на полуострова ни, захванаха да върлуватъ и да безчинствуватъ, да мжчатъ и злоупотрѣбватъ народа ни съжителитѣ ни турцитѣ отъ своя грубъ фанатизмъ... обаче Ви чрезъ листа си не прѣстанахте да съобщавате за сърдцераздиателнитѣ сцени, които се извършиха между народа ни, на царското правителство, и то съ такъвъ начинъ и тонъ, който бѣше нуженъ въ това обстоятелство, и който основающитъ се на истината и правдата не може да се прѣзрѣ отъ никого и който подѣйствува и ще подѣйствува гдѣто трѣба... Перото ми като слабо не може да опише всичкитѣ заслуги, които Вие правите чрезъ листа си на народа ни; за това безъ ласкателство и чистосъвестно Ви сърадвамъ за добриятъ гласъ, който се утвърди за васъ между читателитѣ Ви, които единодушно изповѣдатъ, което е истина, че Вие, като публицистъ въ полето на дѣянията си се ръководите отъ истински и искрененъ патриотизмъ, отъ здрава, основна и хладнокрѣвна разсудителностъ и, най-послѣ, въодушевени отъ общиятъ интересъ на мѣстото, желаете да се разпрѣсне на всѣкъдѣ истината и правдата, чрезъ освѣтление въ тѣхъ... Слабиятъ ми гласъ е да Ви пожелаа щото и за напредъ да не се отклоните отъ ходътъ и линията досегашна“.